

Tak chzysche tejsch ton Czert swoje Knestwo na Krystuku wopokasacz, stozi tehodla swoju zylu Moz pschecziwo njemu, a chze kebi jeho podczisnycz. Ale won namaka wetschu Moz, kotruž won nemože pschewinycz. Pschetož hacž so runje Krystus staby czinesche, tak, jako dyrbjat zylje sabinycz, a psched Czertom czjekacz, da je tolla we tajkej Sstabuszi jena nepschewinena Moz. Jecho ton Czert tejsch newidzische, tehodla subi pschi tym swoju zylu Moz. Tak može so njetc nasch Knes JEsus Krystus kwalicz, so je woboje delkach a horkach lejkat, a so jemu njetko czi zjo moźni Nepscheczeho Ssmercz, Rjeh a Czert kNohomaj lejkecz dyrbja.

Tofamo krašne Dobryje sweczimy my dženka. Na tem tejsch njetc schitko lejzi, so bychmy to zylje kButrobi wsali, a twerdže wjerili, so we Krystuku Boh f-Czertom, ta Praudosz kRjehom, to Žiwenje se Ssmerczu, to Dobre stem Stem, ta Czescz stej Neczesczja wojowati a dobyli su. To Snamjo dyrbinny kebi dacž poruczene bydž, a husto na nje poladacz.

Pschetož runje jako my we tem prienim Snamenju teho Czercpenja a Wumreczja widzimy, kak nasche Rjehi, Pokleczje a Ssmercz na Krystuku lejza, a jehoneho žakofnje hubeneho Cžloweka snjehe scžinili su: Tak widzimy my Jutrowniczkju druhe Snamjo, na kotremž žadyn Rjeh, žane Pokleczje, žadyn Njew, žana Ssmercz kBidženju neje; ale lute Žiwenje, Nada, Sbožnosz a Prau-

dosz we Krystuku JEsuku. S Tajkim Snamenjom dyrbinny nasche Butroby wokschewicz. Pschetož wono je nam priotk stajene a schenkowane, jako by nas Boh dženka s Krystukom sam hohrje sbudžit. Pschetož tak mafo Rjeha, Ssmercze a Satamanstwa ty na Krystuku widzisch, tak dyrbisch ty wjericz, so Boh runje tak mafo Rjeha Krystuka dla na tebi widzicz chze, jeli so so ty jeho hohrje stacza mozuješ, a so troschtujesch. Pschetož tajka Nada pschindže jow steje Wjern. Ale na tamnym Dnju nebudžemy my to wjazy wjericz, ale widzicz, wopschijecz, a czucz.

Tak dotho pak, hacž my tu hjeschcže na Semi pschebywamy, sawostanu we naschim starym czerwowym Mjeschi, Rjeh, Ssmercz, Hajmba, hanenje, schelaka Potrebnosz, a Brachi, kotrež my czercpicž dyrbinny, ale schak tolla jeno nasche Czjeto potrecha. Pschetož po tej Wjeri fmy my hježom tu sbožni. A runje jako Krystus wot Mordwych bes Rjeha a Ssmercze hohrjestannf, a we wjecznym Žiwenju je. Tak tejsch my psches tu Wjeru. A je wjeste, runje jako Czert na Krystuka poladacz nekme, ale dyrbi czjekacz: tak dyrbi won tejsch psched kojždym wjerjazym Kscheszjanom czjekacz. A na tamnym Dnju budže to Czjeto tejsch kraškej Sbožnosiz pschindž, so ani Ssmercz, ani Rjeh nad nim nebudže. Hacž my njetko runje tajzy braschni Rjeschnizy fmy, kajž drušy Rudžjo, jeno so my so tych grobnych Rjehow pažemy. Hacž runje czi Ksches-